Написав Лариса Соболь
Середа, 16 січня 2019, 19:05

…
Життя моє на схилі літ,
За обрій сонце котиться,
Вже скоро Богу треба дати звіт,
А так ще тут пожити хочеться.

Не ради слави і утіх,
Бо там чекаю більшого,
Побачити б, спасенними усіх -
Дітей моїх, і також ближнього.

Болить душа мені за них,
Тому, що з світом радяться,
Не бачать його намірів лихих,
І Божих настанов цураються.

Навкруг принади мерехтять,
Це світ вогнями світиться,
Туди вони метеликом летять,
І жертвують своїми крильцями.

Мій милий, Боже, я молюсь,
Схиляю серце низенько,
І волі з неба я Твоїй скорюсь –
Були б лише спасенні дітоньки.

Прости за все мене, Господь,
Що мало так служила я,
Бо думала за зе́мне і за плоть,
Хоч знаєш, що Тебе любила я.

До Тебе кличу знов і знов,
І вірю, буде відповідь,
Коли дозволиш чашу молитов,
Доповнити мені молитвами.

І сльози Ти мені зітреш,
Не обійдЕш своєю милістю,
І я побачу, як, Господь, спасеш,
Усіх, за кОго я молилася.

Соболь Лариса м. Ківерці